Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 931 van 11 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **1. X**
2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN**
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 10 juni 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. SIMAYA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing in hoofde van S. Y. (verder: verzoeker) betreft het "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat*)".

Blijkens de bestreden beslissing voert verzoeker volgend feitenrelaas aan:
"*U verklaart Palestijn te zijn. U bent geboren op […] januari 1979 in Gaza-stad. U woonde er in Al Nasser. Op 19 april 2002 huwde u met S. Y. (O.V. X; CG X). Jullie hebben geen kinderen omwille van vruchtbaarheidsproblemen.*
U verliet Gaza op 8 juli 2022. Jullie reisden naar Egypte en verbleven er gedurende elf dagen. Vervolgens reisden jullie verder naar Turkije waar jullie aankwamen op 19 juli 2022 en bleven voor medische behandeling van jullie vruchtbaarheidsproblemen. Jullie verlieten Turkije en gingen naar Griekenland op 17 november 2023, waar jullie arriveerden op het eiland Kos.
Jullie werden naar een kamp gebracht en dienden op 20 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in. In het kamp waar jullie verbleven was het vuil en jullie kregen er maar één maaltijd per dag.

Uw echtgenote kreeg er ook niet de juiste medische behandeling. In januari 2024 kregen jullie er internationale bescherming toegekend. Nadat jullie uit het kamp moesten, sliepen jullie twee dagen in de velden en vervolgens verbleven jullie in een gedeelde accommodatie. Op 5 maart 2024 kregen jullie jullie verblijfsdocumenten.
U verliet Griekenland samen met uw echtgenote op 12 maart 2024 en jullie vlogen naar België. Jullie dienden een verzoek om internationale bescherming in op 15 maart 2024. Op de luchthaven in België raakten jullie jullie Griekse documenten kwijt.
Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: kopieën van de Palestijnse paspoorten en identiteitskaarten van u en uw vrouw, uw UNRWA-kaart, medische documenten van in Turkije, uw geboorteakte, jullie huwelijksakte, uw rijbewijzen, foto's van de situatie in Gaza, overlijdensaktes van twee familieleden van uw echtgenote, kopieën van jullie Griekse reispassen en Griekse verblijfskaarten en medische documenten van uw echtgenote in België."

Na omstandige analyse oordeelt verweerder dat verzoeker het vermoeden niet weerlegt dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden.

Bijgevolg zijn er volgens verweerder geen feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op zijn specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt het verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van S. Y. (verder: verzoekster) betreft het "*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat)*".

Blijkens de bestreden beslissing voert verzoekster volgend feitenrelaas aan:
"*U verklaart Palestijn te zijn. U bent geboren op […] augustus 1979 in Beit Hanoun in Gaza. U huwde op 19 april 2002 met S. K S Y. (O.V. X; CG X) en ging bij hem wonen in Gaza-stad in de wijk Al Nasser. Jullie hebben geen kinderen omwille van vruchtbaarheidsproblemen*
U verliet Gaza op 8 juli 2022 samen met uw echtgenoot. Jullie verbleven gedurende tien dagen bij uw halfbroer Ibrahim. Vervolgens, op 19 juli, reisden jullie door naar Turkije. Hier verbleven jullie gedurende anderhalf jaar voor vruchtbaarheidsbehandelingen. U was zwanger, maar door de situatie in Turkije, kreeg u een miskraam. Jullie besloten uit Turkije te vertrekken en gingen naar Griekenland waar jullie aankwamen op het eiland Kos op 17 november 2023. Jullie dienden een verzoek om internationale bescherming in op 20 december 2023 . Op 2 januari 2024 werd u de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland. Hierop moesten jullie het kamp verlaten. U verbleef daarna twee dagen op straat en vervolgens twee dagen bij vrienden. Na het verkrijgen van uw documenten, verliet u Griekenland.
U reisde van Griekenland naar België op 12 maart 2024. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 15 maart 2024. Op de luchthaven in België raakten jullie jullie Griekse documenten kwijt.
Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: kopieën van de Palestijnse paspoorten en identiteitskaarten van u en uw man, de UNRWA-kaart van uw man, medische documenten van in Turkije, de geboorteakte van uw man, jullie huwelijksakte, de rijbewijzen van uw man, foto's van de situatie in Gaza, overlijdensaktes van twee familieleden, kopieën van jullie Griekse reispassen en Griekse verblijfskaarten en medische documenten van in België."

Na omstandige analyse oordeelt verweerder dat verzoekster het vermoeden niet weerlegt dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden.

Bijgevolg zijn er volgens verweerder geen feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op haar specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt het verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In het eerste en enig middel worden de volgende schendingen aangevoerd:
"- Schending art. 57/6 §3, 3° Vreemdelingenwet
- Schending artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet
- Schending materiële motiveringsplicht
- Schending zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoekers omschrijven het wettelijk kader.
"*De verzoekende partijen tonen misschien niet aan dat zij geen bescherming tegen refoulement genieten in Griekenland, maar wel dat 11 zij bij terugkeer een risico lopen op een onmenselijke en vernederende behandeling, wat het beschermingsstatuut ineffectief maakt*."

Verzoekers verwijzen middels hun verklaringen naar hun problemen en hun vrees na de ontvangst van hun positieve beslissing. Deze ervaringen hebben de verzoekende partijen getraumatiseerd en de moed doen verliezen. Dit onder meer ingevolge de problematiek van huisvesting, stabiele job, medische toestand, discriminatie.

Niettegenstaande verzoekers bescherming genieten in Griekenland, kunnen zij zich er niet op beroepen gezien de Griekse autoriteiten (erkende) vluchtelingen volledig aan hun lot overlaten. Verzoekers verwijzen uitgebreid naar rechtspraak en landeninformatie. Er kan *in casu* dus geen toepassing gemaakt worden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Verzoekende partijen kunnen zich aldus niet (langer) beroepen op de bescherming die zij hebben verkregen in Griekenland, omwille van de vernederende levensomstandigheden aldaar, rekening houdend met de huidige gezondheidstoestand van verzoekster. Een terugkeer naar Griekenland zou een schending van artikel 3 van het EVRM inhouden.

"*In casu hadden verzoekende partijen bescherming in Griekenland. Maar ook zij zijn een kwetsbare groep, en ook voor hen rusten er positieve verplichting op Griekenland. Deze verplichtingen staan opgetekend in zowel de Conventie van Genève als de Kwalificatierichtlijn die de kenmerken van 'internationale bescherming' omschrijven. Dit zijn die rechten die volgen uit het erkend zijn als vluchtelingen/subsidiair beschermden.*"
"*Hoewel erkend vluchtelingen in Griekenland in theorie recht hebben op gezondheidszorg, blijkt dat zij in de praktijk niet de nodige medische zorgen verkrijgen wegens o.a. een gebrek aan informatie en tolkendiensten. Verzoekende partijen hadden toegang tot medische zorg, maar moesten de medische kosten zelf betalen. Gelet op hun persoonlijke situatie was het niet haalbaar om de kosten te betalen en dus adequate toegang te hebben tot medische hulp:* […]
In België krijgt tweede verzoekende partij wel de nodige medische behandeling voor mentale gezondheid: […]."

Verzoekers omschrijven de problematiek van integratievoorzieningen, huisvesting en sociale voorzieningen.

2.2. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers twee arresten van de Nederlandse Raad van State.

2.3. Op 27 januari 2026 brengen verzoekers aanvullende landeninformatie bij omdat op 21 januari 2026 een beschikking, overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, werd overgemaakt waarin de Raad vraagt om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Als stuk 5 voegen ze een psychologisch attest opgesteld door dr. F. M. te Brussel op 13 juni 2025.

2.4. Op 28 januari 2026 brengt verweerder aanvullende landeninformatie bij omdat op 21 januari 2026 aan de verweerder een beschikking werd overgemaakt, overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, waarin de Raad vraagt om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

2.5. Bij aanvullende nota van 4 augustus 2026 brengen verzoekers een positieve arbeidsreferentie bij voor verzoeker.

2.6. Bij aanvullende nota van 5 augustus 2026 brengt verweerder middels URL-linken aanvullende landeninformatie bij.

<u>Beoordeling</u>

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers' verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.
De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt:
"*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :* […]
3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere*

EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (*Parl. St.* Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België precies omdat zij reeds in een ander land internationale bescherming genieten. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekers internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de verleende statussen, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd het beschermingsverzoek van verzoekers niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).
Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *"zeer verregaande materiële deprivatie"* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in

andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

6. Verzoekers betogen in essentie dat zij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

7. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van "*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten"* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de (voormalige) Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Dit komt overeen met de artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening EU 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

8. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van de concrete, persoonlijke situatie van verzoekers en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.
In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekers op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid, aan het individueel profiel en het vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in de eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoekers toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die hun in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kunnen beroepen en dat zij niet terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat verzoekers in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan de specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer

naar de lidstaat die hen reeds internationale bescherming heeft verleend, hen zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in het verzoekschrift tonen verzoekers niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van de concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

9. Inzake de procedurele noden in hoofde van verzoekster stelt de bestreden beslissing:
"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U verklaart momenteel medische behandeling te krijgen voor ontstekingen, huiduitslag en allergieën (CGVS, p. 4). U legt in dit verband ook medische documenten neer (document 16). Noch uit uw documenten, noch uit uw verklaringen blijkt dat u niet in staat zou zijn om betekenisvolle verklaringen af te leggen of dat u niet bij machte zou zijn om deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. U haalde evenmin tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 06.05.2024).*
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekster voert geen concreet verweer ten aanzien van de voorstaande motivering die steun vindt in het administratief dossier en bijgevolg staande blijft.

In hoofde van verzoeker werden geen procedurele noden vastgesteld.

10.1. Verzoekers zijn een volwassen vrouw van zevenenveertig jaar oud en haar echtgenoot van zevenenveertig jaar oud. Zij maken verder niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikken die hen zou verhinderen om hun rechten te doen gelden, verbonden aan de status in Griekenland.

10.2. Verzoekers citeren uitgebreid hun verklaringen inzake de problematiek van huisvesting.

De bestreden beslissingen motiveren dienaangaande:
"*Zo blijkt uit uw verklaringen dat u geen moeite deed om huisvesting te vinden. U stelt gewoonweg dat toen jullie moesten vertrekken uit het kamp, u niet zocht omdat u de middelen er niet voor had (CGVS, p. 11). U blijkt echter ook amper moeite gedaan te hebben om werk te vinden. U stelt ook hiervan dat het niet mogelijk was en vermeldt enkel dat u wel eens in een winkel hebt gevraagd, maar dat ze weigerden u werk te geven wanneer ze wisten dat jullie Arabieren waren (CGVS, p. 11). Hier later naar gevraagd, stelt u dat u ook nog in hotels vroeg, maar u geen Engels sprak, dus u het werk niet kreeg. U voegt verder nog toe dat u enkel op het eiland Kos zocht naar werk (CGVS, p. 13).*
Bovendien geven jullie ook geen duidelijk zicht op jullie huisvesting. U verklaart eerst dat u nadat u uw status kreeg, jullie onmiddellijk het kamp moesten verlaten en jullie je vervolgens verstopten (CGVS, p. 11). Ook uw echtgenote verklaart dat jullie na het krijgen van de beslissing het kamp al moesten verlaten (CGVS echtgenote, p. 8-9). Later verklaart u echter dat jullie de beslissing kregen, en jullie hierop werden geïnformeerd dat er vertraging was om het kamp te verlaten, en jullie nog een maand mochten blijven (CGVS, p. 12). Gewezen op uw verklaringen, houdt uw echtgenote aan haar verklaringen vast (CGVS echtgenote, p. 9). Uw echtgenote verklaart bovendien dat jullie in januari jullie beslissing ontvingen en in maart uit Griekenland vertrokken, maar jullie twee dagen op straat verbleven en een week bij vrienden (CGVS echtgenote, p. 8-10). Gewezen op haar verklaringen en dat er een periode ontbreekt, stelt ze dat ze het niet weet en zich misschien vergist (CGVS echtgenote, p. 10). Dat jullie echter geen duidelijk zicht geven op jullie verblijfplaatsen, plaatst vraagtekens bij de oprechtheid van jullie verklaringen hierover."

De loutere verwijzing naar en het citeren van hun verklaringen bij verweerder kan niet aangenomen worden als dienstige weerlegging van de voorstaande motivering die steun vindt in het administratief dossier.

10.3. Verzoekers verwijzen naar hun medische problematiek. In hoofde van verzoekster blijkt ook dat er een vruchtbaarheidsprobleem is waarvoor verzoekers al jarenlang, onder meer in Turkije, een oplossing zoeken.

Inzake de medische problematiek stellen de bestreden beslissingen, met verwijzing en beoordeling van landeninformatie inzake de toegang tot medische zorgen via de AMKA:
"*U stelt verder nog dat uw echtgenote medische zorg nodig had, en het moeilijk was wanneer jullie een dokter nodig hadden (CGVS, p. 12). Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw echtgenote weldegelijk een dokter kon raadplegen en dat deze pijnstillers voorschreef. U stelt hier echter over dat dit niet de behandeling was die uw echtgenote nodig had (CGVS, p. 13). U blijkt echter ook geen enkele moeite gedaan te hebben om buiten het kamp waar jullie verbleven medische hulp te zoeken. U werpt initieel op dat jullie er niets kenden. Gevraagd of er geen enkele manier was waarop u kon ontdekken waar u naar toe kon, werpt u op dat er een doorverwijzing nodig was om naar het ziekenhuis te gaan (CGVS, p. 14). Erop gewezen, dat een ziekenhuis ook spoeddiensten heeft en artsen waarbij afspraken kunnen gemaakt worden, stelt u dat het ziekenhuis niet gelegen was op de zelfde plaats en je ervoor moest reizen en u niet goed wist waar het lag (CGVS, p. 14). Hieruit blijkt echter niet dat jullie effectief moeite deden om medische hulp te zoeken.*
[…]
Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.
De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van de gezondheid van uw echtgenote (CGVS echtgenote, p. 4 – document 16), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).]
Met betrekking tot de medische problematiek van uw echtgenote, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure."

Te dezen blijkt dat de voorstaande motivering (aangewend voor beide verzoekers) steun vindt in het administratief dossier en in hun verklaringen.
In de mate dat verzoekster in de aanvullende nota van 27 januari 2026 verwijst naar het psychologisch attest opgesteld door dr. F. M. te Brussel op 13 juni 2025, blijkt dat dit attest melding maakt dat verzoekster symptomen vertoont van een depressieve stoornis en eveneens tekenen van posttraumatische stress, mede gelinkt aan de oorlogssituatie, bombardementen en overlijdens in haar familiecontext. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor verzoeksters moeilijkheden kan hieruit echter geen bijzondere psychologische kwetsbaarheid worden afgeleid. Tevens blijkt dat verzoekster het moeilijk heeft met haar onvruchtbaarheid en dat uit haar verklaringen, ook ter terechtzitting, blijkt dat ze hoopt op een fertiliteitsbehandeling in België. Verzoekster beoogt in wezen een geriatrische zwangerschap maar uit deze wens, hoewel begrijpbaar, kan geen bijzondere kwetsbaarheid worden afgeleid.

10.4. Inzake de mogelijkheid om zelfstandig te functioneren, een netwerk en integratie in Griekenland stellen de bestreden beslissingen:
" *Verder moet nog worden vastgesteld dat u beschikt over een netwerk en middelen. U verklaart immers dat u financiële hulp kreeg van familie en vrienden om uw reis van Griekenland naar België te regelen (CGVS, p. 12). Dat u zelfredzaam bent, blijkt eveneens uit de vaststelling dat u de procedure om uw Griekse verblijfsvergunning en reisdocument te bekomen kon doorlopen (CGVS p. 10), iets wat niet automatisch gebeurt. Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (zie Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535).*

Bovendien verklaarde u dat u reeds in Turkije van plan was om naar België te komen (CGVS, p. 10), en bent u onmiddellijk vertrokken nadat jullie jullie Griekse reispassen hadden verkregen (CGVS, p. 11). Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam verblijf in Griekenland op te bouwen."

De loutere verwijzing naar landeninformatie en hun verklaringen is niet afdoende om de voorstaande motivering dienstig te weerleggen. Hierbij voegt zich de vaststelling dat verzoekers blijkbaar ook de middelen hadden om een fertiliteitsbehandeling van verzoekster in Turkije te bekostigen voor hun vertrek naar Griekenland.

De Raad benadrukt dat de begunstigde van internationale bescherming de nodige inspanningen dient te doen om zich te integreren in de samenleving waar zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekers verwacht worden dat zij de nodige procedures doorlopen en geduld uitoefenen vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken helemaal niet uit de verklaringen en gedragingen van verzoekers.

10.5. De Raad benadrukt verder dat verzoekers nog steeds beschikken over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hen toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt immers geen concreet gegeven voor waaruit blijkt dat de Griekse verblijfsvergunningen thans zouden zijn verstreken noch brengen verzoekers hierover een stuk bij.

11. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijven verzoekers, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om concreet aan te tonen dat hun levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer.

Verzoekers tonen niet aan, ook al kan worden aangenomen dat hun situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomen die zo ernstig is dat hun toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.
Zij tonen niet aan dat zij persoonlijk in een situatie zouden belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoekers een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoekers nood hebben aan een dergelijke status.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoekers in de weg staan, waarbij de beschermingsverzoeken dan ook op die basis onontvankelijk dienen te worden verklaard.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT W. MULS